kuva: Kaisa Rönkä

Maailmassa on tällä hetkellä paljon asioita, jotka saavat mielen synkäksi ja olon ikäväksi. Monella ihmisellä on paljon huolta ja murhetta. Tämän kaiken ikävän keskellä Taidekatu Toivo todellakin tuo toivonpilkahduksen keskelle Kajaania. Toivo kuuluu kaikille. Kuvassa Laura Tuovisen teoksia.

Toivo elää ja elävöittää

Jarmo Kaivo-ojan ideoima yhteisöllinen projekti nimeltä *Taidekatu Toivo*, tuo ihmisten ihmeteltäväksi kainuulaisten taiteilijoiden töitä. Työt ovat esillä Raatihuoneelta Kauppakadulle ulottuvalla alueella, Osuuskauppa Maakunnan omistamien, entisten Rosson ja Sokoksen näyteikkunoissa.

Pääsin vierailemaan Taidekatu Toivon taustatiloissa juuri kun useat taiteilijat olivat kasaamassa 3.12. alkavaa näyttelyä. Alkava näyttely on Taidekatu Toivon toinen, ja kestää tammikuun puoleen väliin saakka. Yhteensä näyttelyitä on kaavailtu olevan kuusi. Koska toivo on myös kristillinen käsite, niin halusin kysyä eri taiteilijoilta, mitä tuo sana heille merkitsee. Lisäksi kysyin, miten heidän mielestään taide välittää toivoa.

Ensimmäisenä jututin tämän kertaisen näyttelyn nuorinta taiteilijaa **Riia Kormanoa** (9 vuotta). Riialle sanasta toivo tuli mieleen se, kun puhaltaa kynttilän, niin voi esittää jonkun toiveen. Taidekatu Toivon näyttelyyn esille laittamassaan kokonaisuudessa Riia näkee toivon liittyvän erityisesti teoskokonaisuudessa esiintyviin pilviin. Olin tietysti kiinnostunut myös kuulemaan, mikä Riinan mielestä on parasta maalaamisessa. "Kun siinä saa tehdä ihan mitä vaan."

Heidi Kuvaja-Oksman on tuonut Taidekatu Toivon näyttelyyn varsin metsäisen kattauksen eri eläinhahmoja. Heidille sanasta toivo tulee mieleen jatkumo, lämpö, läheiset. Erityisesti tuo jatkumo on mielenkiintoinen näkökulma toivoon. Heidi kertoo pihallaan vierailevista jäniksisitä, joissa tuo jatkumo on vahvasti läsnä. Välillä joku huuhkaja saattaa harventaa jäniksenpojan, mutta jatkumo pitää huolen siitä, että toivo uudesta elämästä on aina olemassa. Heidin taiteessa paljon esillä olevat eläimet voi nähdäkin tuon jatkumon, eli toivon symboleina.

Kainuu on tunnettu monista unennäkijöistä, ja jopa unissasaarnaajista. **Mari Pääkkösen** taide on vahvasti sidoksissa unimaailmaan. Hän kertoo, että hän näkee unessa erilaisia asioita, joita sitten maalaa näkyväksi. Prosessi menee kutakuinkin niin, että jos joku uni tai unikuva jää mieleen, niin Mari kirjoittaa sen heti aamulla ylös. Sitten tuon kirjoituksen pohjalta hän alkaa maalata taulua. Unessa nähtävät asiat voivat olla toiveikkaita. Tuo toiveikkuus ja toivo saattavat sitten siirtyä maalaukseen asti. Mari kuvaa toivoa sanoin: "Usko siihen, että asiat muuttuvat paremmaksi."

Jyri Kitti